אם עד אלמ' כמלכה הודע כו' (ג) ושומה ולמי • פירוש ותמכל כמאר חטאת ומס תחטאר מאי מיריא שהודע לה קודם שנמלקה תפילו לאחר שנמלקה כמי תמכל לכהנים דלי משום דלמ' הוי ידיעה בשעת מליקה מה למעיון בפרק קמא דמכילתין (דף ז') מודם ר' יוסי במאומר בקדשים דלמ' בעי ידיעה בתחלה ולי טעמא הוי גזירה שמא יתמרו חטאת העוף הבא על הספק נאכלת שמא לר' יוחנן דאמר לקמן בפרק המביא (דף פו:) דמס מכמלקה הודע *לו שילחה ולי למסר גזירה כו' אלא לרב דאמר לקמן דאפילו הודע לו מכמלקה כיון שהודע לו קודם זהמה מותר בלכילה מס כן אמאי לא נקט מכמלקה ויש לומר דהוא הדין לאחר מליקה ולא אתא לאפוקי רק אחר שהמה ומלמה מכמלקה דלמ' בעי ידיעה בתחלה ולי טעמא הוי גזירה שמא יתמרו חטאת העוף הבא על הספק נאכלת שמא לר' יוחנן דאמר לקמן בפרק המביא (דף פו:) דמס מכמלקה הודע *לו שילחה ולי למסר גזירה כו' אלא לרב דאמר לקמן דאפילו הודע לו מכמלקה כיון שהודע לו קודם זהמה מותר בלכילה מס כן אמאי לא נקט מכמלקה ויש לומר דהוא הדין לאחר מליקה ולא אתא לאפוקי רק אחר שהמה ומלמה

שיטה מקובצת

ג) בגר לרבנן לא משכחת לה אות ר' נחמן: ב) דפסחי' דתניא מצות מחשאת חלב מה ג) אף כל [דבר] שחייבין על זדונו כרת מ"ו ואית הא תינח למאן דילי"ף בס"ק דיבמות אנו"ש דעליה עליה דאין חייבין חטאת אלא בדבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת יכול לאפוקי מעילה דדבר הלמד בנו"ש הוזר ומלמד בנו"ש אלא למאן דמפיק מתורה אחת הקישה כל התורה כולה לעבודת כוכבים היכי יליפנן הכא ממצות הוי דבר הלמד בהקש ואינו הזור ומלמד בנו"ש כדאיתא באיזהו מקומן וי"ל דמן הדין היה לנו לומר דמביאין אשם תלוי על כל דבר אפילו על דבר שאין חייבין על זדונו כרת ונו"ש דהכא דמצות מצות אתי למעוטי מעילה דלא בא על ספיקו אשם תלוי ומיעוטי יליפנן שפיר מנו"ש דהכא ולא דמי לכאשר עשה דאנו צריכין לגמרי מיניה שתי כליות אשר העלם דלא כתיבי ביה תוס' ד"ה ת"ר: ד] ועל שגגתו חטאת מביא על ספיקו חטאת העלם אשם תלוי: ס] למחצה אלא מכלל: ו] למחצה תא קיל דאין נו"ש למחצה אלא: ז] למחצה והכא ה"ט תיכת אלא נמחק: מ] ורבנן סברי תחתון הוא דנפר מעילון לאשם בכסף שקלים: ע] וא"ת ל"ל לרבנן למגמר [עליון מתחתון] [תחתון מעליון] לכסף שקלים תיפוק ליה מדרכך ערכך ויש לומר דאיצטריך לכדאמר תלמודא (לעיל) דלא תימא ה"מ בשאר אשמות אבל אשם תלוי כיון דעל ספק קאתי לא יהא ספיקו חמור מעיקר החטאת ודאי היא בת דנקא אי ספק אשם בת דנקא: תוס' ס] מתיבי ור"ע סבר אין היקש למחצה עד תיבת ור' עקיבא אשם כו' זה לא נראים רש"י: ר] דרבנן דאתיא מצות תיבת דנמירי נמחק: ש] שקלים מנא ליה נפקא יכ] מעליון דאי מואת דפליג: יג] ראשון הניחא למאן תיבת הא נמחק: יד] אלא למאן דלא דריש אל פלונתא היא בס"ק דמנחות ותימה דבפרק דם חטאת משמע ליכא מאן דפליג אנו"ש דעל שגגת דבר הכתוב בהדיא בקרא ליכא למאן דפליג: טו] הרופה: ס"א ואשם גזלות והראב"ם לא גריס ליה וכן רש"י ז"ל: טז] על תיבות מודה ר"ע עד: על כל תיבה נרשם קו להודות כי לפ"ד ראוי למחקו: ח] שמטין: ציון בתחילה שהביא על הודע מביא על שלא הודע כו' מודה ר"ע כו' סוף: ת] ידיעה בתחילה אות ל' כ' נמחק עיין (שבת דף עג) בתוס': יט] האשה שהביאה חטאת העוף ספק בנין שהפילה דבר שהוא ספק אם חייבת עליה קרבן או לאו מביאה עליו חטאת העוף ואינה נאכלת: תוס' ד"ה: כ] העוף ספק אם עדי שלא נמלקה נודע לה שילדה דבר שחייבת עליה קרבן תעשינה וראי ונאכלת ואם נודע לו אחר שנמלקה פליגי בה רב ור"י בס' בתרא דרב אשר מוה דמה ומכפרת ומותרת באכילה ור"י אמר אסור נזירה שמא יאמרו חטאת העוף הבא על הספק נאכל ותניא כותיתיה ותימא קצת לרב למה לי עד שלא נמלקה שמנמלקה נמי בן הוא וצ"ל דלא נקט לא נמלקה אלא לאפוקי לא נודע לו אלא אחר הזאה: תוס' כת"י: כא] על ס"א כן הודע מביא על הודע: כב] שלי קודש אכל אות ה' נמחק: כג] מחייב באשם תלוי: כד] אחד אכל את כה] עי' בהדיוטין: כו] על תיבת אדם רשום למעלה קו להודות כי לפ"ד ראוי למחקו: כז] מעילות ודאי קבירי: כח] ליה נפקא ליה מואת תורת האשם ורבנן אע"ג דכתיב זאת תורת האשם ואם נפש דאי מתורת האשם סד"א ה"מ בשאר אשמות הניחא ור"ע דכתיב זאת תורת האשם ואיצטריך ואם נפש כג] ולא איצטריך: ל] מהול לך ויהא: לא] כו' תעשינה וראי תיבת ועושה נמחק: לב] נאכלת: גלוין וראי דלא תנא לאחר שנמלקה דאי תנא הו"א ה"ה אחר הזאה שאין בין מליקה להזאה כלום ע"כ:

נבמ' ואם נפש (ד) כן] **מדש** • בחטאם תלוי כתיב ועניל מיניה בחטאם מעילות קמייתי בזיקדן] **: לחייב על ספק מעילות חטאם תלוי** • קס"ד מדכתביהנו נבי הדדי: **ענין** • מעילות פו] **: מתמהון** • חטאם תלוי: גלוין • ס"ג אלא הכא היינו טעמא דר' עקיבא דכתיב ואם נפש **: לימ' כשם קף מיפלגי** • דמר סבר הקישם עדיף

נבמ' *ת"ר °ואם נפש לחייב על ספק מעילותיקיבא ס אשם תלוי דברי ר' עקיבא וחכמים פוטרים לימא בהא קא מיפלגי דר' עקיבא סבר למדין עליון מתחתון ורבנן סברי אין למדין עליון מתחתון אמר רב פפא דכולי עלמא למדין עליון מתחתון דאם כן צפון בבן בקר ג] לא משכחת להו אלא הכא היינו טעמא דרבנן דתפרי כ] דגמירי *מצות מצות מחטאת (ו) מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת *(ועל ספיקן אשם תלוי) אף כל ג] שחייבין על זדונו כרת ועל ד]*ספקן חטאת ועל *שגגתו אשם תלוי לאפוקי מעילה דאין חייבין על זדונו כרת *דתניא הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים *אומרים באזהרה ור' עקיבא סבר כי ילפינן מצות מצות מחטאת חלב להכי הוא דילפינן מה להלן בקבועה אף כאן בקבועה לאפוקי עולה ויורד דלא ורבנן סברי *אין גזירה שוה למחצה ה] מכלל דר' עקיבא סבר יש גזירה שוה למחצה ו] אלא דכולי עלמא אין גזירה שוה למחצה ז] אלא היינו טעמא דר"ע דאמר קרא ואם נפש *יו"ד מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון מ] ורבנן סברי תחתון הוא דנמר מעליון ל]אשם בכסף שקלים נ] ור"ע סבר *אין היקש למחצה מכלל דרבנן סברי יש היקש למחצה והא קיימא לן דאין היקש למחצה דכולי עלמא אין היקש למחצה והכא ה"ט דרבנן ס] דגמירי מצות מצות אפקיה מהקישא ור"ע אשם בכסף שקלים ע] נפקא ליה °מזאת תורת האשם תורה אחת לכל האשמות סם לאשם דבכסף שקלים ורבנן אע"ג דכתיב זאת תורת האשם איצטריך למכתב ואם נפש וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מעליון יב] ואי מזאת תורת האשם הוה אמינא כי אמינא תורה אחת לכל אשמות הני מילי בשאר אשמות ודאין אבל אשם תלוי כיון דעל ספק חלב קאתי אימא לא יהא ספיקו חמור מודאו מה ודאו חטאת בת דנקא אף ספיקו אשם בר דנקא אהכי כתב רחמנא ואם נפש וי"ו מוסיף על ענין ראשון יג] הא ניחא למאן דדריש זאת תורת האשם יד] אלא למאן דלא דריש זאת תורת האשם מאי איכא למימר ליף בערכך בערכך מאשם מעילה אשם שפחה חרופה טו]לא כתב בה בערכך ילפינן באיל אילטז]מודה ר"ע כו': ואם ספק מאי קאמר אמר רבא תני אם בספיקו עומד לעולם יהא אשם תלוי יז] שממין שהביא על הודע (כ) מביאו על שלא הודע סוף כי מתידע ליה בעי לאיתויי אשם ודאי אמר רבא מדברי שנידחם נלמד אשם ודאי לא בעי ידיעה (ג יח)[לכתחלה: **מתני'** יט)כ)האשה שהביאה חטאת העוף כא)[אם] עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי ואיתעשינה ודאי שממין שהיא מביאה כב)על הודע מביאה על לא הודע חתיכה של חולין וחתיכה של כג] הקדש אבל אחת מהן ואין יודע איזה מהן אבל °פטור ר"ע מחייב כד]אשם תלוי °אבל את השניה מביא אשם ודאי כה] אבל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי דברי ר"ע כו] ר"ש אומר שניהן מביאין אשם אחד ר' יוסי אומר אין

ג) [נקמן כו: ע"ש] ד) [ל"ל ספק אם]

תורה אור

[זבחים מח. ושם כל הסוגיא ע"ש]

[נקמן כה:]

[נזבחים ליתא]

[ל"ל שגגתו]

[ל"ל ספקן]

[פסחים לג. סנהדרין פג. פד.]

[ממעות ד']

[יבמות טו. וש"נ]

[מדרש ז']

רבינו גרשום

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה אחת ונו': דכתיב בפרשת אשם תלוי לחייב על ספק מעילה אשם תלוי בא דברי ר' עקיבא כדמפרש טעם דוי"ו מוסיף על ענין ראשון דלמעלה מפרשה זו כתיבה פרשת מעילות דמביא אשם ודאי וילמד עליון מתחתון מה בפרשת תחתון אשם תלוי אף עליון נמי מביא על ספיקו אשם תלוי: דאם כן: דאין למדין עליון מתחתון ציון שחיטה בצפון בבן בקר לא משכחת לה דאם עולה קרבנו מן הבקר הייטי עליון ולא כתיב ביה ציון ובאם מן הצאן עולה קרבנו כתיב ביה צפונא וילמד עליון מתחתון: דגמרי מצות מצות מחטאת חלב כתיב נבי חלב בעשותה אחת ממצות ובכתיב באשם תלוי בעשותה אחת מכל מצות מה להלן בחלב הדיוט דבר שחייבין על שגגתו כרת ועל עקיבא מחייב על ספק מעילות אשם תלוי סבר להכי ילפינן מצות מצות מחטאת: חלב להכי

ילפינן מה להלן נבי חלב בקבועה דחטאתו קבועה ומביאה על ספיקה אשם תלוי אף כל שקרבנו בקבועה מביא על ספיקן אשם תלוי לאפוקי היכא דבעולה ויורד הוא דאין ודאי קבוע אין מביא על ספיקן אשם תלוי: ורבנן סברי אין נזירה שוה למחצה • אלא כי היכי דליפת נזירה שוה דמה להלן בקבועה אף כאן בקבועה ליף נמי מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת אף כל שחייבין הילכך פטרי: ורבי עקיבא סבר אין מתחתון כדאמרן: ורבנן סברי לא תתחון הוא דנמר מעליון לאשם בכסף שקלים: מה שבעליון באשם ודאי מביא אשם בכסף שקלים אף תתחון אשם תלוי צריך אשם בכסף שקלים: ור' עקיבא סבר אין היקש למחצה • אלא כי היכי דילפי אשם בכסף שקלים ליליף נמי עליון מתחתון: אלא מעתה דרבנן דתפרי דקא סברי אתא מצות מצות: כדתפרשית ליה רבנן ואפקיה מהקישא דלא ילפינן עליון מתחתון ולהכי כתב רחמנא ואם נפש דוי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מעליון דמה אף תחתון בכסף שקלים . הניחא • לר' עקיבא למאן דדריש זאת תורת מצי ילף מזאת תורת אלא למאן דלא ילף מזאת תורת כדאמר בפרק קמא דמנחות מאי איכא למימר ילף בערכך בערכך מאשם מעילות מה ערכך דאשם מעילות בכסף שקלים אף ערכך דאשם תלוי נמי בכסף שקלים ואשם גזילות נמי כתיב ביה בערכך לאשם שפחה חרופה דלא כתיב ביה בערכך כתיב ביה באיל ובתיב באשם מעילות באיל אבל אשם נזיר וכתיב ביה קבוע ועוד כתב בהו כבש או איל לא בעי למיתני בכסף שקלים: לישנא אחרינא כו' לא דכולי עלמא היקש עדיף דאין משיבין על ההיקש • ואפרי לך דרבנן היינו היקש דתחתון היקש לעליון לכסף שקלים [דלא] נפיק מזאת תורת וכי אתאי היקשא דתחתון העקש לעליון לכסף שקלים ור' עקיבא סבר אשם לכסף שקלים נפיק מזאת תורת וכי אתאי היקש (דתחתון היקש) לילמד עליון מתחתון: אם ספק מעלתי הטעות יהו נדבה והאשם תלוי: ואם ספק מאי קאמר הא ודאי בספק מירי ר' עקיבא ורבנן ור' מרפון [מיתיי] אשם תלוי: אמר רבא תני הכי אם בספקן

עומר לעולם שלא יודע לעולם יהא אשם תלוי ויפסר: קס"ד דסוף סוף בין לר' מרפון בין לר' עקיבא כי מתיידע ליה דזדוני פעל בעי מיתי אשם ודאי ומאי קס"ל ר' מרפון ור' עקיבא: אמר רבא הא קס"ל דמדברי שניהם נלמד • דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחלה ה] שם לא נודע לו תחילת המעשה אבא סוף המעשה אבא ודאי מקרא אמרי אם בודאי מעלתי זו מעלתי הוה אשמי ודאי שאם יודע לי שאיפשר בזה ואף על גב דבתחלת הכאתו לא היתה לו בו ידיעה ודאי אלמא דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחילה: האשה שהביאה חטאת העוף • ספק שאינה יודעת אם נפל הפילה או רוח הפילה אם עד שלא נמלקה נודע שודאי ילדה תעשה חטאת זו ודאי ותעלה לה אף על גב דמתחלה הביאה בספק מ"ם תעשה ודאי הואיל ומסיק שהיא מביאה על לא הודע ספק חטאת מביאה על (לא) הודע חטאתה דהא נמי ב) משאר ובה: ואין יודע איזו מהן אבל פטור היינו אלישבא דרבנן דתפרי בספק מעילות: אבל את השניה מביא אשם ודאי • דמסתמא נפשך אבל קדש: ר' שמעון אומר שניהם מביאין • אשם ודאי אחד לעולה ואחד לשלמים: ג) תוספ' ר"ש ע"ש] ד) [נקמן כו: ע"ש] ג) [ל"ל ספק אם]

הגהות הב"ח

(ג) גמרא מנין מחטאת חלב מה להלן: (כ) שם על הודע מביא כ"ל ומוס ו' נמחק: (ג) שם יהיה כתחלה כ"ל ומוס ו' נמחק: (ד) רש"י ד"ה ואם נפש כתחם כ"ל ומיכת מדם נמחק: (ה) ד"ה ת"ר ת"ק דסוף סוף בין לר' מרפון בין לר' עקיבא כי מתיידע ליה דזדוני פעל בעי מיתי אשם ודאי ומאי קס"ל ר' מרפון ור' עקיבא: אמר רבא הא קס"ל דמדברי שניהם נלמד • דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחלה ה) שם לא נודע לו תחילת המעשה אבא סוף המעשה אבא ודאי מקרא אמרי אם בודאי מעלתי זו מעלתי הוה אשמי ודאי שאם יודע לי שאיפשר בזה ואף על גב דבתחלת הכאתו לא היתה לו בו ידיעה ודאי אלמא דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחילה: האשה שהביאה חטאת העוף • ספק שאינה יודעת אם נפל הפילה או רוח הפילה אם עד שלא נמלקה נודע שודאי ילדה תעשה חטאת זו ודאי ותעלה לה אף על גב דמתחלה הביאה בספק מ"ם תעשה ודאי הואיל ומסיק שהיא מביאה על לא הודע ספק חטאת מביאה על (לא) הודע חטאתה דהא נמי ב) משאר ובה: ואין יודע איזו מהן אבל פטור היינו אלישבא דרבנן דתפרי בספק מעילות: אבל את השניה מביא אשם ודאי • דמסתמא נפשך אבל קדש: ר' שמעון אומר שניהם מביאין • אשם ודאי אחד לעולה ואחד לשלמים: ג) תוספ' ר"ש ע"ש] ד) [נקמן כו: ע"ש] ג) [ל"ל ספק אם]

דגרות הב"ח

(ו) ת"ק דלמ' כו' מתמון ס"ד ולמ"ק מ"ם מעלת מעות בחטאת: (ו) ד"ה ו' מוסיף וכו' למתמ' ס"ד ולמ"ק מ"ם לחטאם בספק שקלים בעליון כתיב: (ז) ד"ה ור"ע ון ומיכת מדם נמחק: (ח) ד"ה ת"ר ת"ק דסוף סוף בין לר' מרפון בין לר' עקיבא כי מתיידע ליה דזדוני פעל בעי מיתי אשם ודאי ומאי קס"ל ר' מרפון ור' עקיבא: אמר רבא הא קס"ל דמדברי שניהם נלמד • דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחלה ה) שם לא נודע לו תחילת המעשה אבא סוף המעשה אבא ודאי מקרא אמרי אם בודאי מעלתי זו מעלתי הוה אשמי ודאי שאם יודע לי שאיפשר בזה ואף על גב דבתחלת הכאתו לא היתה לו בו ידיעה ודאי אלמא דאשם ודאי לא בעי ידיעה בתחילה: האשה שהביאה חטאת העוף • ספק שאינה יודעת אם נפל הפילה או רוח הפילה אם עד שלא נמלקה נודע שודאי ילדה תעשה חטאת זו ודאי ותעלה לה אף על גב דמתחלה הביאה בספק מ"ם תעשה ודאי הואיל ומסיק שהיא מביאה על לא הודע ספק חטאת מביאה על (לא) הודע חטאתה דהא נמי ב) משאר ובה: ואין יודע איזו מהן אבל פטור היינו אלישבא דרבנן דתפרי בספק מעילות: אבל את השניה מביא אשם ודאי • דמסתמא נפשך אבל קדש: ר' שמעון אומר שניהם מביאין • אשם ודאי אחד לעולה ואחד לשלמים: ג) תוספ' ר"ש ע"ש] ד) [נקמן כו: ע"ש] ג) [ל"ל ספק אם]